

עפ"ג 17/03/2021 - שמואל שמוליק כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים שבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 17-03-2021

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנर

המעורער
ע"י ב"כ עו"ד שנקרולבסקי
שמעאל שמוליק כהן

נגד
המשיבת
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט אילן סלע) מיום 26.2.17 בת"פ
27444-01-14.

כללי

1. המעורער הורשע על יסוד הודהתו בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו ובתקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. המעורער נדון ל - 140 שעות של"ז ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד הרשעה.

2. המעורער הועמד לדין ביחד עם שני נאשמים נוספים. ואלה המעשים בהם הודה: ביום 13.08.11, במהלך בילוי של המעורער ונאים 1 ו - 2 בקאנטרי במעלה אדומים, עמדו נאים 1 ו - 2 ליד שירות הנשים מתחת לשפעת אלכוהול. השוטר פינקלשטיין שהזעך למקום ביקש מהם לעזוב. בתגובה, החלו נאים 1 ו - 2 להתפרק, והשוטר הצמיד אותם בכוח לפניה. בשלב זה הגיע המעורער וניסה לשחרר את אחיזת השוטר מאחד הנאים, ובין היתר הוא היכח את השוטר בפנוי. במקום הגיעו תגבורת של שוטרים והודיע לנאים ולמורער על מעצרם. בתגובה, החלו המעורער ושני הנאים להשתולל ולדחוף את השוטרים שנאלצו לשימוש באלימות פלפל נגדו לצורך מעצרם. קצין המשטרת מוטי דגן הודיע לנאים 2 שהוא עצור ואז נאים 1 והמעורער דחפו אותו ובעטו בו. בדרכם לנידית, צעקו שלושת הנאים, כל אחד בנפרד, "בני זונות, אני אזין את השוטרים".

טענות הצדדים

3. ב"כ המעורער עותר לביטול הרשותו של המעורער וטעון כי המעורער הודה, קיבל אחריות והביע חרטה כנה על

עמוד 1

© verdicts.co.il - כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

מעשו. מדובר באירוע ישן מיום 13.8.11 ואילו כתוב האישום הוגש בחודש ינואר 2014. מעת האירוע חלפו כמעט שנים. המערער הינו יליד 1990 ובעת ביצוע העבירה היה כבן 21 שנים בלבד. למעשה אין עבר פלילי. עתידו עודנו לפניו והותרת רכיב ההרשעה על כנו עשויה לפגוע בו בדרכים רבות שטרם ניתן לצפותן. ביום עובד המערער כמנהל צוות בחברת בנייה וصاحب מעבודתו הוא נדרשmdi פעם לעבד במתכונים ביטחוניים, כך שהרשעתו עלולה לפגוע בפרנסתו. תסוקיר שירות המבחן שנערך בעניינו הינו חיובי ומתראר את המערער כאדם נורטטיבי שביצוע העבירה אינו מאפיין את התנהלותו, המליץ להימנע מהרשעתו ולהטייל עליו של"צ בעונש חינוכי. לפיכך, טעון הסגנון כי יש להתחשב מכלול שיקולים אלה ולבטל את הרשעתו של המערער. הוסף כי מדובר באירוע מזדמן והעיקוב בהגשת כתוב האישום מעיד על חוסר החומרה בעניין המשיבה.

המשיבה טוענה כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט. האינטראס הציבורי גובר, בניסיבות מקרה זה, על האינטראס האישי של המערער. המערער הורשע בעבר בבית דין צבאי, וכן, המערער לא הצבע על נזק ספציפי הנובע מהרשעתו ועל כן הרשעה בתיק זה לא תגרום לפגיעה בפרנסתו. כל זאת, לצד נסיבותיו החמורות של האירוע. לפיכך, נתען כי יש לדוחות הערעור.

تسוקיר שירות המבחן

4. מתסוקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 26 שנים, רווק, ללא עבר פלילי, מתגורר עם אביו בירושלים ועובד בחברת בנייה כמנהל צוות. בגיל 14 שנים עבר למשפה אומנת וחחל לשימוש בסמיים מסווג חשיש באופן מזדמן. ביום אינו עושה שימוש בסמיים ובודיקה שמסר אישרה זאת. המערער היה אמר לחגיג' ל'אר לאחר שריצה עונש מסר בכלא צבאי השוחרר מהשירות. המערער קיבל אחראיות לביצוע העבירה, הביע חרטה כנה ותיאר כי פעל תחת אלכוהול. שירות המבחן התרשם כי המערער מתפרק באופן נורטטיבי והמליץ על הטלת של"צ בהיקף של 140 שעות ולהימנע מהרשעתו.

דין

5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הودאותו במיחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטו ולייעול ההליכים, האחוריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה מצד, העדר עבר פלילי וגילו הצעיר בעת ביצוע העבירות. כמו כן, מכלול השיקולים לקוליה יש להתחשב בנסיבות חיים מורכבות כעולה מתסוקיר שירות מבחן, בהתרשםותו החיוונית של שירות המבחן מהמערער, במהלך הזמן מאז ביצוע העבירות, בעובדה שכותב האישום הוגש בשינוי של כשנתיים וחצי לאחר האירוע ובכך שמעט האירוע לא נפתחו נגד המערער תיקים נוספים. יחד עם זאת, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע מידת הפגיעה בערכיים המוגנים. מדובר באירוע נ麝ר, בו תקף המערער שני שוטרים בעת מילוי תפקידם בתעוזה רבה, בצוותא ותחת השפעת אלכוהול. הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. יחד עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר': ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 341, 337 (1997)). לענין זה אין די בחשש כללי וערטילאי לפגיעה בעתido, אלא יש להוכיח פגעה ממשית וكونקרטית שעולה להיגרם לנאשם בגין הרשעתו (ר': ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל** (2013); רע"פ 12/9118 **פריגין נ' מדינת ישראל** (2013)). במקרה דנן, לא

הוכח כי הרשותו של המערער תוביל לפגעה ממשית וספציפית בו באופן הגורם לאינטראס הציבורי שבהרשותה.

אשר-על כן, העreau נדחה.

ניתן היום, ט' חשוון, תשע"ז, 29 באוקטובר 2017, בהעדר הצדדים (בಹסכמה).

המציאות תמציא עותק מפסק הדין לצדים.

שרלי רננו,
שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד